

DE BITFITTER

Fits more than a bit

Hoe vaak heb je de opmerking al gehoord 'Ik wilde dat mijn paard me vertellen kon wat er aan de hand is?' of 'kon hij maar praten!?' Ik denk best wel vaak. Dit is een vaak gedane uitspraak als een paard net niet lekker in zijn vel lijkt te zitten of vage klachten heeft.

Maar ook met het proberen van een nieuwe bit lijkt het vaak een uitkomst als het paard kon vertellen welke het fijnst is. Ik ben van mening dat een paard wel kan praten, maar dat we wel goed moeten (leren) luisteren. Natuurlijk praten de paarden niet als Mister Ed - The Talking Horse, maar ze maken veel duidelijk met hun lichaamstaal of gedrag.

Ik kan zo een paar voorbeelden noemen. Een was afgelopen week bij een stang en trens consult voor een sensibele merrie. Bij een aantal bidden die we probeerden ging ze er eerst heel even tegenin, maar liet zich daarna wel goed rijden. De tegenreactie van het paard was eigenlijk maar heel kort en de ruiter kon het makkelijk oplossen. Bij een van de trenzen die we probeerden, kreeg het paard direct een soort rust over zich. Ze kwam hier ook niet tegenin, meteen bij het aannemen van de teugels wist de ruiter eigenlijk al genoeg. Dus op naar de stang! Ook hier gaf de merrie bij twee stangen duidelijk aan, bij het aannemen van de teugels al, dat ze deze niet prettig vond door eerst weer even haar neusje eruit te drukken. Maar bij stang nummer drie kwam die rust meteen weer terug in de eerste seconde. Dit paard had dus een duidelijke keuze gemaakt en had een ruiter die heel goed kon aanvoelen wat haar paard deed.

Een ander voorbeeld is een Spaanse ruiter. Dit jonge paard liep best heel goed voor zijn leeftijd en was netjes nageeflijk. Alleen af en toe trok hij zijn neus er behoorlijk uit en versnelde in tempo. Dit was vrij simpel op te lossen en zo kon er fijn verder gereden worden. Maar waarom doet dit paard dat? Wat wil hij vertellen? In eerste instantie dacht ik dat hij misschien wel een wolfskies kon hebben. Maar bij de check voorafgaand aan het rijden, bleek dat niet het geval. Er is dus iets anders loos. We hebben toen een aantal bidden geprobeerd die elk de druk op een andere plek in de mond legden. Bij het bit dat meer druk op de lagen uitoefent en minder op de tong was de aanleuning stabiel en trok hij de neus er niet meer uit. Dit was wel even een puzzel die niet in een kwartier opgelost was, maar door te blijven zoeken naar een oplossing en het niet te gooien op 'jongigheid' is de combinatie een stapje verder op de goede weg.

Ik heb een tijdje nagedacht over een goede metafoor en denk dat het kopen van een brood in een kneuterig Frans bakkerijtje het best in de buurt komt. Stel, daar komt een man die geen woord Frans spreekt (maar zit lekker op een Nederlandse camping en verplaatst zich tussen de caravan en het ligbed, dus taaltechnisch gezien geen probleem zou je zeggen). Deze man is op pad gestuurd voor een lekkere baguette voor bij de barbecue. De man in kwestie vraagt in het Nederlands aan de bakker: 'Een brood graag'. De bakker kijkt hem vragend aan. De bakker zal heus wel bedenken dat hij niet voor een stuk vlees komt, maar een beetje bakker heeft natuurlijk meerdere soorten brood. De Nederlander zegt het iets harder 'Brood graag!'. Maar nog snapt de bakker hem niet. Waarop de koper een beetje geïrriteerd begint te worden en hard roept 'BROOD, merde' (schelden kunnen we vaak dan weer wel in een taal die we eigenlijk niet spreken). Oja, de bakker is in dit geval de bitfitter of ruiter en degene die het brood wil kopen is het paard. Als dit zo blijft doorgaan, kan het nog wel eens op een ruzie uitlopen en wordt de persoon zonder brood de winkel uitgezet. Maar, stel dat de bakker een willekeurig brood had gepakt en de man had laten zien, dan had de koper kunnen reageren met een simpele hoofdbeweging (links-rechts, of omhoog-omlaag). En al proberende krijgt de man uiteindelijk zijn fel begeerde baguette en kan hij met opgeheven hoofd terug naar de camping.

Aan de hand van deze voorbeelden kun je zien dat paarden op veel verschillende manieren met ons communiceren. Het ene paard zal zich bijvoorbeeld oprullen bij druk op een, voor dat paard, onaangename plek. Maar een tweede paard kan weer heel anders reageren en bijvoorbeeld (enorm) in de hand gaan hangen. En een derde paard geeft weer op een andere manier aan dat het onprettig is voor hem. Natuurlijk zijn ze af en toe vervelend en ondeugend, maar probeer altijd na te denken of het een terugkerend signaal is en dat er misschien iets is waar het paard zich niet prettig bij voelt.

Tekst: De Bitfitter, Ymke Groenendijk
info@debitfitter.nl